

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΑΤΤΙΚΑ.

Ἐχων πρό τινος χρόνου ἀντιγεγραμμένα ψηφίσματα δύο Ἀττικά προεκυλεύει ἀπό λίθων, ἀποκειμένων ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐταιρίας, ἐκδίδω αὐτά σήμερον μικροῖς μόνον γράμμασι, τὸ μὲν ἕνεκα εὐκαλίας μου, τὸ δὲ ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷδε τῷ φυλλαδίῳ, ὑπερπεπληρωμένῳ ἤδη, καὶ προσέτι, ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ πλεόν τῃ ὀημοσιεύσει των. Ἡ δὲ γὰ-

ριν τῆς μείζονος πιστοποιήσεως τοῦ κειμένου μεγαλογράμματος ἔκδοσις δύναται νὰ γίνη ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ παρ' ἄλλων.

Εἶναι δὲ τὰ σήμερον ἐκιδόμενα δυστυγῶς κολοβά, ἀλλ' εὐτυγῶς πάλιν, εἶναι στοιχηθὸν γεγραμμένα, ἔξ οὗ εὐκολύνεται ὅπως οὖν ἡ κατ' εἰκασίαν ἀναπλήρωσις τινῶν χασμάτων. Ὡσαύτως ὀηλώ, ὅτι ἀμφοτέρων ὁ λίθος εἶναι Πεντηλῆσιος.

1.

-
 . . . ο . . .
 . . . νδ . . .
 . . . μεν Ι . . .
 . . . ἐν τῷ ἀγορά(ι) . . .
- 5 οἱς δὲ μύσει ε . . .
 . . . χοντα καὶ ἑκατόν . . .
 . . . ες μουσικῆς καθάπερ . . .
 τὸ Ἡ(φα)στο καὶ τῆς Ἀθηναί(α)ς . . .
 Ἀθηναίο(ι)ς Ἡθὲν γὰρ ἔχασαρεσ ἀργύριον . . .
- 10 Ἡ(ε)ροποιό(ς) δὲ Ἡοίτινες Ἡεροποιείσα(ι) δι-
 α)κλε(ρ)σαι) ἐκ τῶν δ(ικασ)τῶν Ἡένα ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ το Ι . . .
 ρ)χοὶ δ(ικα)κλεροσάν(ον, μετὰ τῶν τῆς βουλῆς διακλερο . . .
 ον τῆς βουλῆς Ἡοι δὲ λ(α)χόντες μισθοφορόντων καθάπερ Ι (ἐ-
 πι)μειλοντα(ι) τούτων· Ἡ(ο)ι δὲ κολακέρται ἀποδιδόντων αὐτοῖς τὸ ἀργύριον· δια-
- 15 κλεροσάτο δὲ καὶ Ἡε θ(ο)λὲ σφῶν αὐτῶν Ἡεροποι(ο)ὺς δέκα ἀνδρας Ἡένα ἐκ τῆς φυλ-
 ῆς Ἡεκάστ(ε)ς, δῶναι δὲ (χ)αὶ ταῖς μετοικαῖς τρεῖ(ς) βουῖς· τούτων τ(ῶν) βουῶν μὲν· Ἡοι Ἡ-
 εροποιοὶ (νε)μόντων (α)ὐτοῖς ὀμά τὰ κρέα· τῆς δὲ ποντῆς Ἡόπος (ἂν Ἡος κάλλιστα
 πενοφθεῖ Ἡο(ι) Ἡ(ε)ροπ(ο)ιοὶ ἐπιμειλόσθον καὶ ἂν τις τι ἀκοσμεῖ, (κο)λαζόντων Ἡοῦ·
 Τ· οἱ μὲν ζεμ(ταὶ) μέ)χρ(ι) πε)ντέκοντα δραχμῶν καὶ ἐκ)γράφεν ἐ(κ) τῶν καταλόγων· ἐ(α)-
 20 ν) δὲ τις ἀχ(ο)σι(ς)· εἰ μείζονος ζεμ(ια)ς, τὰς ἐπιβολὰς ποιό(ν)των (Ἡοι) Ἡεροποι(ο)ὶ·
 τ(ῶν)· Ἡ· εἰ ἂν (π)ρωτανεύσων) . . . - ρ . . . ντο το ἀρχοντος, τὸς δὲ βου(ς) . . .
 Α· τιν γο(. ἐπὶ τῶν βομῶν· Ἡοίτινες δὲ ἄρονται Ε· (π' ὄμων τὸς βουῖς· Ἡοι
 Ἡεροποι(ο)ὶ(ι) Ἡαιρέσθον) διακοσί(ς) ἐξ Ἀθε(να)ίων, τὴν δὲ λαμπάδα τελεῖν· τῆ(ι) πε-
 25 ν)τετερίδι (καὶ ταῖς Ἡεφ) ανστία(ι)ς, ποιόντων) δὲ (Ἡοι) Ἡεροποι(ο)ὶ . . .
 . Ι λαμπαδ(ε)δρομ(ια) καὶ τὴν ἄλλον ἀγῶνα γίνεσθαι καθάπερ· . . .
 . τα)ν θεα(ῖ)ν Ἡοι Ἡεροποιοὶ ποῖσαι, καὶ τὸ λοιπὸν ἔων δοκεῖ . . .
 ΟΞΕ ντων Ἡοι Ἡεροποιοὶ καὶ ται . . .
 Ν Ἡ(οι) δὲ λαμπάδα)ρ)χοι Ἡοι Ἡειρεμένοι ἐς τὰ Προμηθ(ια) . . .
 Τ(. π)ροσἩελόσθον, τὸν δὲ βομῶν τῷ Ἡερα(ῖ)στοι

- 30 . . . το ποιεσάτο Ηε βολεῖ καθότι ἄν αὐτ(ι δοκῆ . . .
 . . . σθαι καθ' ἐμέραν ἐν τῆι τελευταίαι πε(ντετεριδι
 . . . ἄν καθ' ἀναγορεύεν καθότι ἄν κρηθῆ
 . . . οἱ και Ηοι ἀγονισται, τὸς δὲ κρη(τάς
 . . . περι) δὲ τῶν ἄθλων τῆς ἀναγραφῆς
- 35 ὁ δεῖνα εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλα καθ(ἀ)περ τῆι βολεῖ· ἀναγραφ(ασάτω δὲ
 . . . ἐν τῶι Ηιερεῖ Ηο γραμματεῦς Ηο τῆς β-
 ολῆς) δραχ(μῶς

Τρία ἦσαν τὰ τεμάχια τῆς στήλης τῆς ἐγούσης τὸ ἄνωτέρω κείμενον ὅτε εὐρέθησαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1882, ἐν μέγα καὶ δύο μικρά. Ὑψος τοῦ μεγάλου 0,37, πλάτος 0,38, πάχος 0,14. Εὐρέθησαν ὁ ἐν Ἀθήναις μεσημβρινοανατολικῶς τῆς Καπνικαρέας ὅπισθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ φανοποιοῦ Ὅθωνος Στατινοπούλου, ὅστις ἐδωρήσατο τὰ δύο εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν, (καὶ εἶναι νῦν καταγεγραμμένα ἐν τῷ Λιθίωνων καταλόγῳ ὑπ' ἀριθ. 3674. διότι τὸ ἔτερον τῶν μικρῶν ἀπωλείσθη οὐ πολὺ μετὰ τὴν εἴρεσιν. Ἀλλ' εὐτυχῶς εἶχε λαθῶν πρότερον ἀποτύπωμα αὐτοῦ χάρτινον ὁ Γεν. ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Παν. Εὐστρατιάδης καὶ μοὶ τὸ παρεχώρησεν εἰς χρῆσίν μου τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882. Ἐνηρμόσθη δὲ αὐτὸ στενόμακρον ἂν καὶ ἐνεσφηνώθη καλῶς εἰς τὰ ἄνωτέρω μέρη τῆς στήλης. Περιέχει δὲ περὶ τὰ 70 γράμματα ἀποτελοῦντα μέρος ἐσώτερον, ὅγι ἀκρῆνον, στίγων δώδεκα, τῶν ἀπὸ 8^{ου} μέχρι 19^{ου}, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τῶν τοHe, λῆγον δὲ κάτω, ἔθνα τὰ δύο γράμματα χρ τῆς λέξεως (μῆ)χρη(ι) λίαν τῷ ὄντι εὐπρόσδεκτα διεσώθησαν.

Ἐκ στίγων τινῶν τοῦ κειμένου, εὐχερέστερον συμπληρουμένων διὰ εἰκασίας, μάλιστα δὲ τοῦ 15^{ου}, ἐξήχθη, ὅτι ἀνά 61 γράμματα ἴα εἶχε ποτε ἕκαστος στίχος. Ὅλιγὰς δὲ, κατὰ τὸ ἔθος μου, ἔδωκα συμπληρώσεις. Ἄλλοι θὰ προχωρήσωσι πλειότερον, δὲν ἀμφισβάλω, καὶ εὐχομαι αὐτίς ἐπιτυγίαν, μάλιστα εἰς τοὺς στίχους 21^{ον} καὶ 22^{ον}, ἔθνα πολὺ κοπιήσας οὐδὲν ἐξεφρόντισα ἄξιον ἀναγραφῆς, ὅμως δὲ ἄς εἴπω, ὅτι τὰ ἐν μέσῳ τῷ 21^ῳ στίγῳ γασματώδη πολλὰκις ἐσεκέρθην ἢ τὰ συμπληρώσω οὕτω· ἐκπεριμέντω εἰς, παραδεχόμενος δηλ.

ὅτι σφαλῆς ὁ λιθοξόος παρέλειψεν ἐν εἰ, (καθὼς φαίνεται ὅτι ἐσφάλη καὶ ἄνω ἐν στίγῳ 9^ῳ γαράζας τὰ ξησαιρεε ἀντὶ ἐχσαιρεῖσθαι ἢ ἐχσαιρεῖν.) Ταῦτα δὲ ἤθελα οὕτω νὰ τολμήσω, ἐπειδὴ ἔβλεπα ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τοῦ ρ δύο κολοβῶν γραμμάτων τὰ ἄνω μέρη ὄντα ὀριζόντια· ἔπειτα πάλιν ἀποδείλιασα. Καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δὲ στίχους εὐχομαι ἐπιτυγίῃ θεραπειᾶν, διότι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι, καθ' ὅσον ἤξεύρω, ἐν τῶν σπουδαιοτάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς λατρείας.

2.

-
 Λαγορ; ακα
 λειε αμπατ
 υριε; πε Α
 ἐν πό(λε;)ου τῶν
- 5 τὸς στρα)τεγὸς τ(ὸς) μετὰ Ι
 ατον Ι Ι νοντονα
 ος Ηοδ' ἄν δανει-
 ις π(λ)ιν Ηαι τρι-
 μενος πλεν ἐπὶ τ-
 10 Η)ος τ(ἀ)χιστα ἀποσ-
 οΙ, εἰ δὲ μὲ ἐσ(ἀ)γρο-
 σιν ; εἰς τὸ δ(ι)καστέριον Ηο(ε;
 τ(ἀ)χιστα) ἐθέλοντος ἀπι-
 κομιδῆς τῶν νε(ῶ;)
 15 ν;) ἐγ Μακεδονίας σ'
 ἐπιμ)ελεθῆναι Ηόπος
 ἄν) τα Ἀθῆναζε καὶ π-
 ἄν κομίζεται Ηε
 φυ)λακῆν πέν ἀρίστ-
 20 ἐν ἔαν δε μὲ π(ὸ)σαι;) κατὰ ταῦτα, ὄφελ-
 εν δραχμῶς) Ι Ι Ηιεράς τῆι Ἀθ-

νοιαί) οντι και κομι-
 ΛΟΛ

Ἐξ Ἀθηῶν και τοῦτο τὸ τεμάχιον, ὕψους 0,24, πλάτους 0,15, πάχους 0,09. Ἐδωρήθη δὲ εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν ἐν μηνί Νοεμβρίῳ τοῦ 1882 ὑπὸ τοῦ ἐγγεῖτου Ἐπαμ. Αμβροσιάδου, και εἶναι καταγεγραμμένον ὑπ' ἀριθ. Λιθίνων 3718. — Δυστυχῶς, ἀφοῦ προσέθηκα περὶ τὰ 75 γράμματα εἰς εἰκασίας εἰς τὰ τοῦ λίθου, βλέπω θετι οὐδαμῶ συνελγῆ λόγον κατάρθουσα νὰ κατασκευάσω οὔτε νὰ μαντεύσω ἡδυνήθη, ὡς πῶσα ἀρὰ γε γράμματα εἶχεν ἕκαστος στίχος· ἀλλὰ φαίνεται πως ἐκ τῶν τριῶν προτελευταίων στίχων, θετι δὲν θὰ ἦσαν λιαν πολυγράμματοι. Βύχομαι τῶ μετ' ἐμὲ ἐκδότῃ νὰ θεραπεύσῃ πλὴν τῶν ἄλλων μάλιστα τὸν ἑνάτον στίχον και νὰ διακρίνῃ, ἂν τὰ ἐκεῖ ἀρχαϊκὰ γράμματα τοῦ λίθου Π-ΕΝ ἀναγνωστὰ εἶναι κατὰ τὴν νεωτέραν ὀρθογραφίαν π.εἰρ ἢ π.εἰθ. Παρατηρῶ δὲ, θετι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ἐλλίγων δημοσίων ἐγγράφων τῶν ἀνεργουμένων εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου και ἀναφερομένων εἰς τὰς σγῆσεις τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν Μακεδονίαν, και διὰ τοῦτο ἀξίον σπουδῆς πολλῆς. Ἴδε τὰ ἄλλα ἐν CIA, I, ἀρ. 40—43.

Ἦς ἐπιμετρον ἄς ἐκδοθῆ σήμερον ἐνταῦθα και ἐν τοῦ ἔτους 388 πρ. Χρ. ψήφισμα κατὰ τι πλη-

ρέστερον ἢ ὅπως ἐν τῷ CIA, II, 1, ὑπ' ἀριθ. 13 ἐξεδόθη, τότε·

	Θ	ε	(ο	ι.
	Ἐδοξεν	τῆ	βο(υ)λῆ	και τῶι δῆμου . . .
	ἢς ἐπρ	υτάνεν(εν,		
	ἐκθῆς ἐ	γραμμῶ(τευεν, ὁ δεῖνα ἐ-		
5	πισταί	ει, Πυργ(ων ἤρχεν, ὁ δεῖνα εἰ-		
	πεν' ἴπα	ινῆσαι /		
	οδώρο τ	ον Χιον (ἀρετῆς ἐνεκα και εὐνοίας		
	τῆς εἰς	(Ἀ)θηναί(ους, και εἶναι αὐτὸν π-		
	ροῦζο	(ν) και εἰ(εργέτην		
10	ψ)ησι			

Ἐάντων τῶν στίχων τὰς ἐξαγράμματος ἀρχάς, ὡς τὰς ἀπεγώρῃσα ἐνταῦθα διὰ γραμμῆς καθέτου, τὰς ἀνέγνων ἐπὶ λίθου Πεντελησιῦ, ὕψ. 0,19, πλάτ. 0,11, πάχ. 0,08, ἐν ἡγοράσαμεν διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας τῆ 12 Ἰουνίου τοῦ ἔτους τοῦτου και εἶδα, θετι ἀνήκουσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀρ. 13 τοῦ Corpus, τὸν ἐκδοθέντα τῷ 1877. Εἶναι δὲ ἐλπὶς και ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ πλουσίᾳ συλλογῇ ἀριθμῶν νὰ συμπληρωθῶσιν οὕτω και κάλλιον ἔτι, προτόντος τοῦ χρόνου. — Κατεγρῶφῃ τὸ νέον τεμάχιον ὑπ' ἀρ. Λιθίνων 3771.

Ἐν Ἀθῆναις, τῆ 20 Νοεμβρίου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΑΓΓΕΙΟΝ ΤΑΝΑΓΡΑΪΚΟΝ

(Ἔγρα Πίν. 7 και 7*)

Ἐκατὰ μάρτιον τοῦ 1881 ὁ ἔφορος κ. Σταματάκης ἀνεύκαψεν ἐν Τανάγρα παρα τὴν εἰς Θήβας ἀγρουσαν πεδινήν ὁδὸν τάφον, ἐν ᾧ εὐρέθησαν πλὴν πηλίνων τιῶν μορφῶν και πολλὰ ἀργεῖα, μεταξὺ δὲ τούτων ἐξέγρουσι τὰ ἐξῆς:

1) Σκύρος τριώτος ὕψ. 0,175 (ἀριθ. τοῦ εὐρε-

τηρίου τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρίας 2382) ἔχων τρεῖς παραστάσεις. α'. και β'. Γυνὴ ἐν γιγῶνι ποδῆρει και ἀνευ κοσμημάτων κατὰ τὰς παρυφάς. Ἀμφότεραι φέρουσι ἄβας, ἡ μὲν μίαν, ἡ δὲ δύο, ὑπενοθυμίζουσι δὲ κατὰ τὴν τέχνην ἐν μικρῷ τῆν ἐν Μονάχῳ Εἰρήνην τοῦ Κρησιόδοτου. γ'. Ἀνὴρ ἐν γι-